

ÚVOD

Vážení čtenáři, napsat dnes nějaké sdělení tak, aby si jej lidé přečetli, není zrovna jednoduché. Co nás dostatečně nezaujme, nebo lépe nešokuje, nezaslouží si pozornost – na víc jaksi...nemáme čas ani kapacitu. Nadto jsme otupělí každodenní masáží děsivých informací a počtem mrtvých,

takže s námi už jen tak něco nepohne.

Z tohoto pohledu se následující čtení jeví trochu jako, jak se lidově říká, „selanka“. Je tu však jeden zásadní rozdíl – tohle se týká přímo nás, místa, kde žijeme a kde žít chceme i nadále! Kromě toho, nemůžeme později (alibisticky) říci, že jsme stejně nemohli nic dělat, protože jsme o ničem nevěděli.

Vodňany mají novou kašnu se symbolem kapra.

Už jste to slyšeli? Vodňany mají novou kašnu! Ne, vážení čtenáři, nelekejte se. Na vodňanském náměstí stojí kašna se symbolem sochy Svobody v nezměněné podobě. Ty z vás, kteří to nevědí, bych ale ráda upozornila na novou kamennou kašnu, jejíž slavnostní odhalení se uskutečnilo dne 23. 7. 2016 před vzdělávacím střediskem Fakulty rybářství a ochrany vod, MEVPIS. Kašnu tvoří kámen pocházející z nedalekého Skočického hradu, ze kterého jakoby nad hladinu vyskakuje kapr, z jehož úst vytéká voda.

Od původní idee k realizaci kupodivu neuplynulo ani moc vody. První myšlenka a jednání o realizaci kamenné fontány ve Vodňanech se uskutečnilo při návštěvě vodňanských členů spolku v Aarwangenu v červenci 2015 a pak už to šlo ráz na ráz. Pánové Kurt Blauenstein – starosta města Aarwangen a pan Hans Wüthrich – prezi-

dent Spolku přátel města Vodňany přišli s nápadem věnovat Vodňanům kamennou kašnu jako symbol dlouholetého přátelství, paní Vlasta Schánělcová intuitivně vybrala místo, zástupci FROV ochotně souhlasili a spustil se kolotoč nezbytných administrativních úkonů, bez kterých se takovýto projekt neobejde. Pro úplnost se sluší dodat, že tento počín je dárkem od švýcarského Aarwangu k 25.výročí partnerství mezi našimi městy. Vodňanským jistě nemusím připomínat, že švýcarské město Aarwangen bylo do roku 2007 partnerským městem Vodňan, a přesto že došlo k ukončení partnerských vztahů na oficiální úrovni, osobní kontakty díky členům spolku nebyly nikdy přerušeny.

A proč právě kašna z přírodního kamene? *Kameny vznikaly stejně jako tato planeta v dávných dobách z prvotní energie vesmíru. Mnozí věří, že tato energie jim dodnes zůstala uchována. Kámen je symbolem pevnosti, trvalosti a spolehlivosti a dle slov pana Hanse Wüthricha má sloužit jako symbol let minulých a zároveň představovat i budoucí partnerské propo-*

jení v rámci partnerských vztahů mezi oběma našimi městy. „Kameny ovlivňují naše vědomí, náš způsob myšlení – pevné a trvalé jako kámen, a stejně tak i naši jistotu – přežití a další život naší partnerské vzájemnosti. Kamenná kašna má být také symbolem budoucí stability a kvality naší spolupráce. Voda, která stále znovu vytéká z úst kapra, má symbolizovat neustálé obnovování našich budoucích partnerských vztahů. Pokud se objeví otázky – udělejme si čas při hledání řešení zajít k této kašně. Voda je výjimečný element – „krev planety“, jak jednou Leonardo da Vinci řekl. Jsem si jist, že na tomto místě ve společném dialogu můžeme najít pro všechny otázky řešení,“ shrnul při svém

projevu nejčerstvější čestný občan města Vodňany pan Hans Wüthrich.

Kameny, ať již ty drahocenné nebo jen obyčejné oblázky, po tisíce let přitahují svou krásou, připisují se jim čarovné schopnosti, které chrání před temnými silami, ale také léčí a uzdravují. Voda má v sobě zase jistou magii. Čistá voda pomáhala našim předkům v jejich údělech a bublající pramen vyvěrající ze země byl po věky zdrojem posvátné úcty stejně jako studánky. Spojením kamene a vody v podobě kamenné kašny se podařilo ve Vodňanech vytvořit další krásné místo k relaxaci. Pokud jste u nové kašničky ještě nebyli, ať již sami nebo se svými blízkými či dětmi, vřele vám to doporučuji.

V článku byly použity úryvky
z projevu pana Hanse Wüthricha.

Text:
Radka Madarová

HLAVNÍ TÉMA:

Písek nad zlato – za 130 milionů Kč

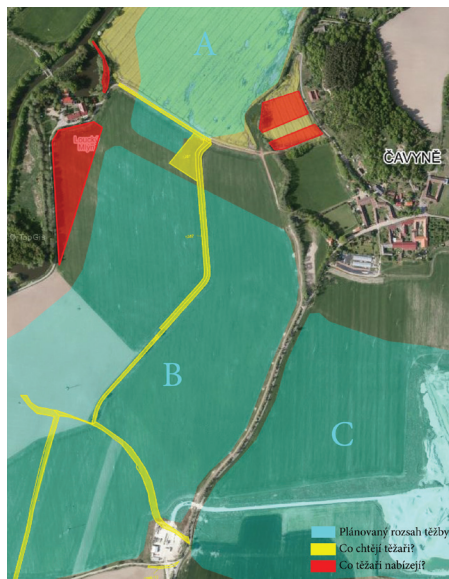
Ve středověku si lidé cenili sůl nad zlato. Přes Vodňany historická „Zlatá stezka“ i procházela. Dnes může mít cenu zlata i písek. A pozemky, na kterých má jeho těžba probíhat, dvojnásob. Dnes patří městu Vodňany – nám všem. Těžební firma chce tyto pozemky s městem – s námi – směnit. Budou mít cenu zlata nebo písku? Rozhoduje se o tom právě teď.

Není pozemek jako pozemek

Rada města přijala letos 6. června usnesení (č. 1321), kterým doporučuje zastupitelstvu směnit pozemky ve vlastnictví města za pozemky ve vlastnictví „píškařů“ s tím, že pozemky se smění za pozemky bez finančního vyrovnání. Usnesení v původním znění je vcelku složité (v červencovém Zpravodaji jej najdete na 16 řádcích), a aby se člověk vůbec zorientoval, musí nejprve dopátrat všechny pozemky v katastru nemovitostí. Když jsme pozemky města, o které píškaři v okolí Čavyně stojí, přenesli do mapy,

Foto: Ondřej Šmíd

vznikl nám tento obrázek: ↑

Město by mělo dát těžbařské firmě sít pozemků, bez kterých se v etapě B v podstatě nedá písek těžit. Výměnou za to má město dostat pozemky poblíž Louckého mlýna a Čavyně, které těžbařská firma dnes vlastní, ale k těžbě nepotřebuje (nejsou zahrnuty mezi pozemky pro těžbu písku). Nabízí se tedy otázka: Pro koho je to výhodné?

Okem ekonomů

Ať už máme pohled na těžbu šterkopísku jakýkoli – např. „je to za obchvatem, a tak je mi to jedno“ ... „jde o nevratný zásah do krajiny o velikosti našeho města“ ... „je skvělé, že pro písek je to kousek a jsou tam i pracovní místa“ ... „město z toho mohlo vytěžit víc“ atd. – rádi bychom se pro tuto chvíli podívali na situaci okem ekonomů. (Pohled čičenických sousedů, o kterých děláme, že neexistují, bude nejspíš daleko radikálnější, neboť jich se „pískoviště“ dotýká téměř doslova.)

Zastupitel Radek Čejka měl už 13. května 2013 k ceně pozemků pro těžbu písku, ve vlastnictví města, na zastupitelstvu prezentaci. Z čistě ekonomického hlediska jejich hodnotu vyčíslil na 130 milionů Kč. Vycházel přitom zejména z cen pozemků určených soudním znalcem a údajů, které uvádí sama těžební firma – předpokládaných zásob písku a jeho prodejních cen. (Pokud by vás propoččet zajímal přesně, můžete si poslechnout záznam zastupitelstva na stránkách města Vodňany nebo vám jej rádi poskytneme i v papírové podobě.)

Ing. Čejka zakončil svoji prezentaci slovy: „Dámy a pánové, toto je „vodňanský Václavák“. 130 milionů Kč je můj odhad hodnoty – všechno ostatní jsou data.“

V písemném podkladu k tomu dodal: „Jestliže této skutečnosti v budoucnu zastupitelé „po nás“ nevyužijí, pak povolte Hamleta a zamyslete se nad tím, „co shnilého je ve městě vodňanském“.

Uběhly 4 roky a tato situace nyní nastává. Rada města doporučila zastupitelstvu města schválit směnu pozemků metr za metr a **bez finančního vyrovnání**. Pro toto rozhodnutí stačí v jednadvacetičlenném zastupitelstvu 11 hlasů. Při jednoduchém propočtu se může hodnota zvednuté ruky jednoho zastupitele vyšplhat až na bratru 12 milionů korun. Rozhodovat se bude možná už na nejbližším zastupitelstvu 19. září od 15:30 hod ve velké zasedačce na městském úřadě. Na pořadu jednání bude další hamletovská otázka – *Vyměnit, či nevyměnit?* Anebo zcela nebásnický - pragmatická otázka – *Tohle že by měla být správa majetku s péčí řádného hospodáře?*

Nyní vše nasvědčuje tomu, že na Zlaté stezce u Vodňan vzniká zlatý důl. Ale pro koho?

Úlovky z vodňanského rybníčku

Zdravý rozum na scestí

Jakou „mocí“ (nebo nemocí?) vládne náš malý vodňanský „parlament“, se mohli přesvědčit ti, kdo byli přítomni na jednání zastupitelstva 22. 2. 2016. V úvodu padlo upozornění na administrativní chybu v zápisu++. Záležitost celkem běžná, nijak zajímavá – chyba se opraví a jede se dál.

Jenomže, co se nestalo? Nejvyšší STAR(osta) dal o opravě, poněkud překvapivě, hlasovat. Tak trochu v duchu hry „Chcete být milionářem?“ ... zeptáme se diváků a výsledek byl ještě překvapivější. Naše elita odhlasovala, že námitka se zamítá! Jinými slovy chyba vlastně NENÍ, NEEXISTUJE ? A kdyby snad náááhodou byla, tak v tomto momentě jednoduše zmizela. Na to by nejspíš zíral s otevřenou pusou i David Copperfield...

A co je vůbec nejpřekvapivější?

Výsledek hlasování (10 pro, 2 proti, 8 se zdrželo) nebyl dle obvyklého scénáře - koalice proti opozici. Tentokrát bychom mohli rozdělit zastupitele spíše na: „ty se zdravým rozumem“ a „ty ostatní“, ať už

měli důvod jakýkoli.

Možná že, kdyby šlo o něco vážnějšího, „ti ostatní“ by byli pozornější a dopadlo by to jinak. Možná že, kdyby nechyběl jeden zastupitel, by pravda zvítězila těsným rozdílem a nebylo by o čem psát. Anebo možná...

(++) Zápis je zdokumentovaný popis průběhu celého (dokončeného) zasedání zastupitelstva - jak probíhalo, co se přesně řešilo, kdo se na co ptal nebo vyjadřoval včetně jmenovitého hlasování (to právě chybělo). Z informačního hlediska jde o důležitý dokument. Jak má přesně vypadat, stanoví Jednací řád.

Pokud by snad někoho zajímala celá tato „estráda“, je zhruba v 10. minutě záznamu z jednání ZM (dostupné na webu města). Jmenovité hlasování je pak přístupné k nahlédnutí právě v zápisu, zatím jen osobně na MěÚ.

Všichni občané jsou zaměstnání...

... byl první ze 7-mi divů z dob socialismu. Hned za ním následoval druhý, který zněl – „přestože jsou všichni zaměstnání, nikde se nepracuje“. Byl to vtip, ale vcelku to sedělo. Zkrátka buď všechny jakože zaměstnáte a bude se pracovat vlašně, nebo (což je dnešní případ) zaměstnáte velkou většinu a zbytek se prostě pro práci nenarodil a nikdy pracovat nebude. Radnice nám chce vnutit myšlenku, že když k aktuálnímu podílu nezaměstnaných osob na Strakonicku na 4,7% (což je nejméně za posledních 8let) přidá pár nekvalifikovaných pracovních míst tím, že pomůže - rozšířit pískovnu, či postavit výrobu na betonové prvky nebo montovnu pro komponenty automobilového průmyslu, budou i tito „pro práci nenarození“ v „sedmém nebi“, že

jsou konečně zaměstnání. Asi netřeba to dále komentovat.

Dobrá, tak co alespoň občané, kteří by pracovat chtěli, ale mají jistá omezení nebo dokonce hendikep – maminky s dětmi, ti co potřebují zaměstnat na půl úvazku, občané se sníženou zdravotní způsobilostí, lidé nad 50 let – co kdyby to pomohlo alespoň jim? Ani náhodou. Tak jako všude jinde - vítání jsou toliko silní a zdraví jedinci.

Ale jinak to zní dobře, ne? Všichni občané (Vodňany) jsou zaměstnání...

Sloučení škol aneb zcelujeme pole lány

K tématu toho bylo napovídáno i napsáno dozajista hodně, možná až moc, leč najednou je jakoby klid. Proč asi? Tak si to zrekapitulujme. Na začátku byla vize. Možná silné slovo, že? Takže řekněme myšlenka. To jsme, dle aktuálního stavu, nejspíš taky přehnali. Tak dejme tomu nápad, a to nápad úspory. Jak již dnes víme, na sloučení škol, což je zásadní a nevratný krok, který se dotkl téměř všech rodin ve městě TO zcela postačilo! Záhy se ale zjistilo, že veřejnost s tím má „trošičku“ problém, a tak se honem hledaly argumenty, protože MY jsme se přece už rozhodli. Hledání argumentů bylo tak intenzivní, že zčistajasna rezignovala vedoucí odboru školství, což kupodivu nakonec všechno podstatně zjednodušilo. Do nějaké té školy přece chodil každý, ne, tak jakápak věda. „Prostě to, chlapi, scuknem a ono se to nějak vystříbří. Lidi si zvyknou.“

A bylo - prostě to scukli a my si zvykáme. Máte pocit, že tu něco nehraje? Kde jsou třeba ty avizované úspory a další výhody? Letošní otevření jen 4 prvních tříd na celé Vodňany s okolím, a tudíž až 28 dětí

ve třídě, nevypadá zrovna jako velký bonus. Navíc v době, kdy začíná platit inkluze (začleňování dětí s různými typy postižení) ?

Ticho po pěšině... Ale jděte, prosím vás, to už je přece všechno dávno pasé. Děti do školy chodit nepřestaly a lidé zapomínají rychle. A kromě toho ... „My nic - to ředitel(ka)...“

INSPIRUJME SE:

“Záměrem těžařů je rozklad společenství”

Vladimír Buřt je starostou Horního Jiřetína na Mostecku. V tamním zastupitelstvu se pohybuje už mnoho let a bojuje za to, aby jeho město mělo budoucnost. Pokud by totiž padlo rozhodnutí prolomit územní limity těžby hnědého uhlí, Horní Jiřetín by byl fakticky zlikvidován. Jak se těžaři chovají k místním?

V místě, kde stál starý Most, se vytěžilo zhruba 100 milionů tun uhlí, pod Horním Jiřetínem jsou odhadované zásoby 750 milionů tun. Likvidace starého Mostu je některými označována za zločin s tím, že pouhých sto milionů tun za zničení jednoho z historicky nejceněnějších měst v republice nestálo. Jak byste touto optikou nazval možné zboření Horního Jiřetína?

Předně je důležité vyvrátit záměrnou manipulaci těžařů ohledně množství uhelných zásob pod Horním Jiřetínem. Ono uváděné množství 750 mil. tun představuje hypotetické zásoby ležící pod celým areálem chemických závodů Unipetrol, pod již zaniklým Dolním Jiřetínem, pod takzvanou Hornojířetínskou výsypkou a také pod Horním Jiřetínem a Černicemi. Zásoby, které leží pod Horním Jiřetínem,

jsou tedy logicky pouze zlomkem z oněch 750 mil. tun. Navíc je nutno připomenout několik dalších upřesnění. Pod Horním Jiřetínem se mnoho desítek let těžilo hlubinným způsobem, velká část Jiřetína leží na svazích, které se zvedají do Krušných hor, a zásoby jsou zde tedy povrchově netěžitelné. Je významný rozdíl mezi geologickými zásobami, tedy veškerým uhlím, které je v zemi, a takzvanými těžitelnými zásobami, tedy množstvím uhlí, které je vůbec možné bezpečně a ekonomicky vytěžit. Všechny tyto údaje však těžaři a jim naklonění novináři záměrně neuvádějí. Brutální likvidace krajiny a historických lidských sídel je vždy neomluvitelná a nezdůvodnitelná. Bylo tomu tak za socialismu, a tím více tomu tak je nyní. Celá podkrušnohorská část Mostecká nenávratně zmizela z povrchu země, zanikly desítky měst a vesnic se svými hodnotnými kulturními a přírodními památkami. Lidé byli nemilosrdně vystěhováni ze svých domovů, aby po desetiletí snášeli pocit, že jsou odepsáni, že se vysoce pravděpodobně dožijí o léta kratšího věku, než jejich přátelé v jiných oblastech vlasti, že mají mnohem větší šanci dostat nějakou vážnou nemoc, atd. Těch negativních dopadů je tolik, že bych popsal stránky. Horní Jiřetín s Černicemi a zámek Jezeří je tím posledním, co v regionu centrálního Mostecká zbylo, a je potřeba to i za cenu obětí chránit. Pro to vše, co je výše uvedeno, není již přijatelné připustit zboření jediného domu, pokácení jediného stromu či odtěžení jediného metru čtverečního kvůli mimořádně devastující povrchové těžbě uhlí.

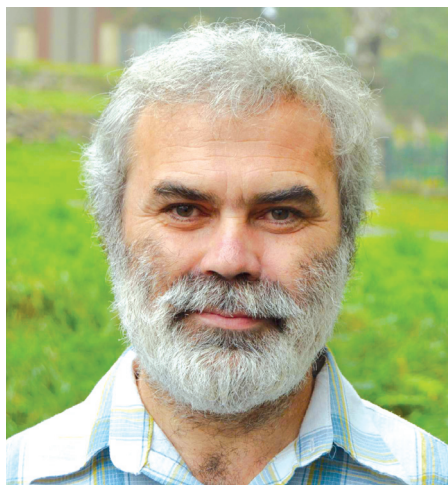
V místní části Čavyně, která je zasažena těžbou šterkopísku, vedlo dobývání suroviny k značnému zhoršení vztahů

mezi místními obyvateli. Pozorujete něco podobného v Horním Jiřetíně, nebo se spíše lidé sjednotili?

Platí vlastně obojí. Záměrem těžařů a jejich podporovatelů je rozklad společenství, rozhádání obyvatel dotčených obcí, ale vlastně i snaha o neshody a nevraživost mezi obcemi. Projevilo se to v mnoha příkladech, ale asi nejviditelnější byla podpora některých účelově založených politických uskupení kandidujících ve volbách do místního zastupitelstva ze strany těžařů. Na druhé straně lze říci, že situace ohrožení semkla velké množství obyvatel, které je na straně snahy o zachování a rozvoj našeho města. Jim všem rozhodně patří velký dík za věrnost a vytrvalost.

Těžební společnost řekla, že po 25 letech těžby areál u Čavyně revitalizuje a vytvoří tak místo pro rekreaci. Když vidíte, jak díky revitalizacím na Mostecku krajina dostává jinou podobu, zdá se celkem nepřírozenou, nebylo by lepší nechat přírodu, ať si poradí sama?

Jsem pro rozumnou revitalizaci území zničených těžbou. Myslím, že některé

Zdroj: Archiv V. Buřta

plochy by měly být skutečně ponechány přírodě. Ta je nejlepším správcem. Máme k tomu velmi dobrý příklad v takzvané Hornojířetínské výsypce. Její velká část nebyla uměle rekultivována a dnes, po několika desetiletích, je příjemnou krajinou plnou rozličných druhů rostlin a zvířat. Myslím však, že část postižených území by se měla navrátit také třeba ekonomické činnosti. V tomto smyslu mám na mysli především využití pro zemědělství, částečně pak i pro rekreaci. Ta by však neměla být tím určujícím a už vůbec ne jediným účelem obnovy.

Ve Vodňanech nedostává a nedostávalo město od těžařů prakticky nic. Četl jsem, že Jiřetín oproti tomu získal za dobu těžby v lomu ČSA zhruba 100 tisíc korun na každého obyvatele. Je tedy pro vás lom ČSA dobrým sousedem?

Od těžařů naše město nic nedostává, avšak od státu ano. Stát nám posílá část z peněz, které těžaři odvádějí z množství vytěženého uhlí. Je to každoročně velmi významná část příjmové stránky rozpočtu. Díky tomu Horní Jiřetín pomalu, ale jistě dohání to, oč přišel v minulých deseti-

letích, kdy zde nebylo investováno do komunikací, infrastruktury či do bytových i nebytových domů. Nejde tedy o jakýsi bonus, jak je často mylně interpretováno, ale o příspěvek na to, abychom v Horním Jiřetíně mohli dotvořit podmínky pro běžný chod města a běžný život obyvatel. Tyto příjmy však jsou vykoupeny zvýšeným hlukem a prachem z povrchového velkolomu, dlouholetým stresem našich obyvatel a celou řadou dalších negativních vlivů. Nelze tedy rozhodně hovořit o dobrém sousedství našeho města a lomu ČSA.

Existuje něco, na co jste v Jiřetíně zvláště hrdí, něco, čím bychom se ve Vodňanech mohli inspirovat?

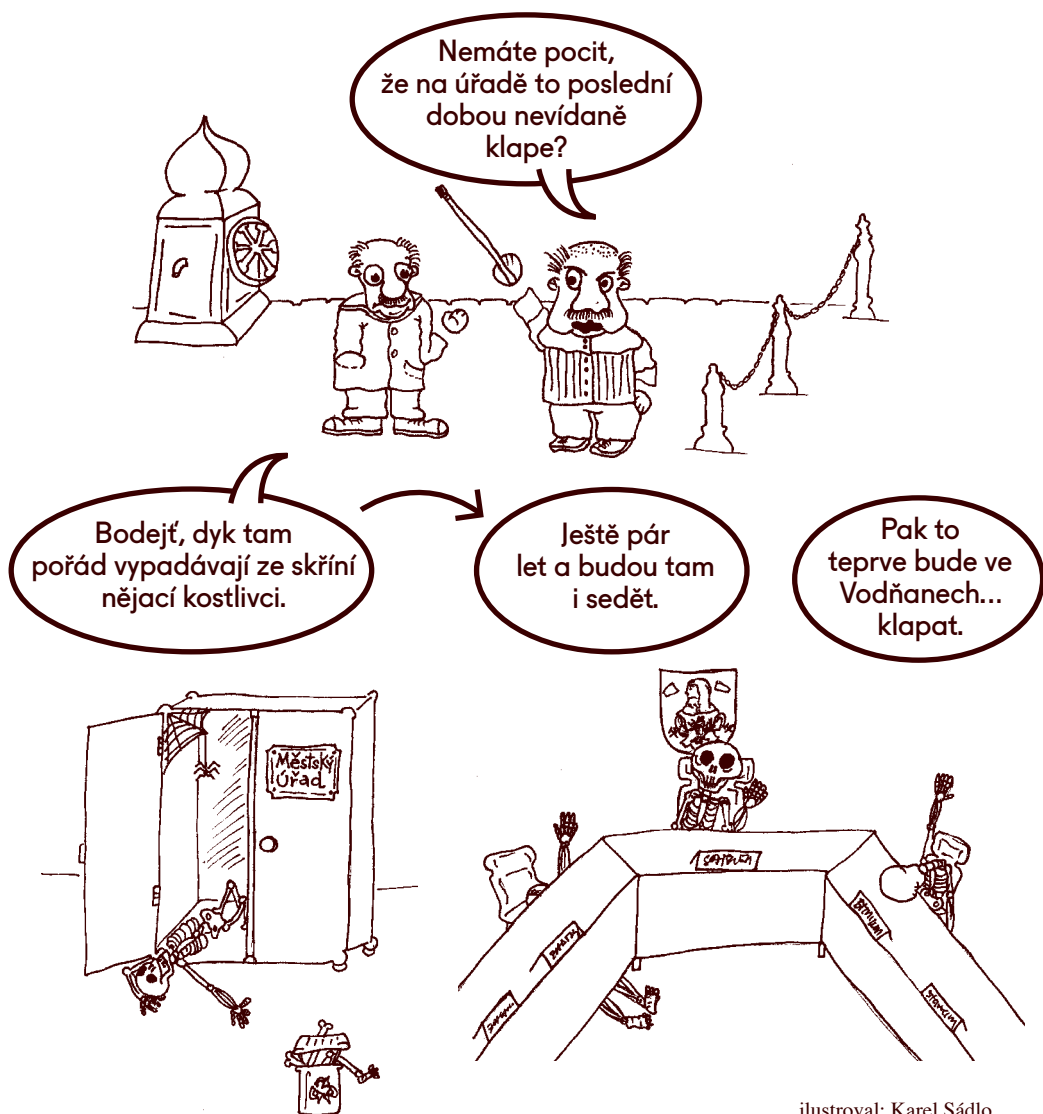
Jsem opravdu hrdý na stálost postojů většiny našich obyvatel. Velice si vážím toho, že si již tolik roků stojí pevně za svým a nedají se zlomit všemi těmi nabídkami, sliby, ale i výhružkami či pomluvkami. To je to nejcennější. Mám také velkou radost z řady našich spolků, které svou činnost hrdě spojují s Horním Jiřetínem a znamenitě tak pomáhají rozšiřovat pozitivní obraz našeho města po celé vlasti. Město tuto činnost všemožně podporuje.

Zámek Jezeří
u Horního Jiřetína

Foto a text: Ondřej Šmíd

CHVILKA OSTEOLIE:

ilustroval: Karel Sádlo

Zajímá Vás nějaké téma? Zajímají Vás konkrétní informace z nějaké akce z Vodňan? Napište nám a my se pokusíme zjistit, jaká je realita. Chcete zveřejnit něco, co by měli znát všichni? Kontaktujte nás. Pokud to bude v duchu našich zásad (a bude rozumné velikosti), rádi Vás příspěvek otiskneme.

ÚLOVKY Z VODŇANSKÉHO RYBNÍČKU

Vydává Vodňany pro změnu z.s., se sídlem U Starých stodol 676, 389 01 Vodňany, IČ: 04632745. Náklad 3 000 ks. Sazba, tisk a distribuce – vlastními silami.

Vodňany
pro **Změnu**

Kontakt:
info@vodnanyprozmenu.cz,
www.vodnanyprozmenu.cz.
Registrováno u MK
pod číslem E 22374.